Poštnina plačana v gotovini!

Izdaja Delavska univerza Domžale, Kolodvorska c. 6, telefon 72-082. — Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Karel Kušar. — Tehnični urednik Franc Ravnikar. — Izhaja dvakrat mesečno. - Naklada 11.000 izvodov. — Za gospodinjstva v občini Domžale je glasilo brezplačno. Tisk: Delavska univerza Domžale.

Občinski poročevalec

Domžale, 5. november 1977
LETO XVI—Št. 17

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

PRIPRAVE NA VOLITVE

Ob načrtovanju in izvajanju nalog v pripravah na volitve moramo imeti vedno kot osnovno izhodišče teh priprav izkušnje delovanja delegatskega sistema in delegatskih odnosov v tej mandatni dobi, ki se bo iztekla spomladi 1978. leta. Ko torej ocenjujemo dosedanje delo pri izvajanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov, lahko ugotovimo, da je bilo doslej vloženo ogromno naporov in da so tu vidni rezultati, kar se kaže zlasti v tem, da je delegatski sistem dobil svojo verifikacijo s strani večine delovnih ljudi in občanov, ki svojo privrženost temu sistemu izkazujejo v neposredni praksi.

Zato moramo biti v sedanjih pripravah na volitve še posebej pozorni do tistih vprašanj, ki so v dosedanji neposredni praksi predstavljala ovire, ki so povzročale težave pri tem, da bi se delegatski sistem nenehno krepil in uveljavljal na vseh nivojih od temeljnih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, občine, republike in federacije.

Občinska konferenca SZDL je o izkušnjah delegatskega sistema že večkrat razpravljala, prav tako pa so o tem razpravljale tudi druge družbenopolitične organizacije in zbori delegatske skupščine. Vse to kaže na široko aktivnost in pomen, ki ga moramo opraviti v sedanjem času po vsebinski strani in se s tem izogniti samo formalnim pripravam, ki bi se lahko maščevale v slabo oblikovanih delegacijah, organih in vodstvih v vseh sredinah. Izhajati moramo iz nekaterih že vsebinsko pomembnih temeljnih aktov, ki so bili frontno sprejeti:

Na seminarju o organizaciji narodne zaščite v krajevnih skupnostih so se zbrali načelniki, predsedniki odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter predsedniki krajevnih konferenc SZDL

- dogovora o skupnih nalogah družbenopolitičnih organizacij za volitve;
- poslovnika volilne komisije pri Občinski konferenci SZDL;
- poslovnika koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja;
- kriterijev in meril za evidentiranje možnih kandidatov za delegate.

Največja aktivnost mora biti sedaj usmerjena na evidentiranje, kljub temu, da smo že popisali preko 1.200 možnih kandidatov. Pri tem pa moramo rešiti še nekatera odprta vprašanja, ki izvirajo predvsem iz dela KONFERENC DELEGACIJ, tako za zbor združenega dela, kot za samoupravne interesne skupnosti. Analize nam kažejo, da je na tem področju bilo največ težav in da ni povsem zaživela delegatska baza, kar pomeni, da so nekatere sredine stale ob strani. Zaradi tega so potrebne tudi spremembe, dopolnitve in korekture v interni zakonodaji v TOZD, krajevnih skupnostih, v statutu občine in posameznih aktih samoupravnih interesnih skupnosti.

V sedanjih ocenah smo spoznali, da so problemi pri oblikovanju kmetijske delegacije, neustrezen sestav delegacije s področja obrtne dejavnosti, nekateri problemi pri delu družbenopolitičnega zbora, slaba povezanost v nekaterih sredinah s samoupravnimi organi v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih in tudi z družbenopolitičnimi organizacijami, premajhna pomoč strokovnih organov pri delu delegacij in tudi premajhna informiranost in usposobljenost tako delegatov, kot tudi posameznih sredin, iz katerih delegatski sistem izhaja.

To pa nam narekuje resnično razglabljanje o vseh problemih in sprejetje takšnih stališč, ki bodo jasno opredelila pomen in odgovornost vodilnih funkcij in to za: vodje delegacij, predsednike in namestnike zborov delegatske skupščine, predsednike skupščin in članov izvršnih odborov SIS, izvršnega sveta in vse do najbolj odgovornih funkcij v občini. Vse to pa ni niti enostavno in neobčutljivo področje, zato morajo biti vsi postopki za ta opravila dovolj jasni in konkretni.

Vsi dosedanji sklepi nas obvezujejo in ravno Socialistična zveza je tista, ki mora ob polnem sodelovanju vseh drugih, katerih dolžnost je pomagati, izpeljati vse vsebinske in ostale priprave za spomladanske delegatske volitve.

Občinska konferenca SZDL
Domžale

OB DNEVU MRTVIH

Dan mrtvih, dan bolečih spominov, dan, ko se spominjamo najdražjih, dan, ko podoživljamo preteklost in jo skušamo približati z vso njeno stvarnostjo. Povsod se ustavljajo naši koraki, povsod skušamo v plamenih sveč iskati plemenito tovarištvo in v duhu krizantem pozabiti tudi na tisto najhujše — morije nedolžnih ljudi, ki so morali prezgodaj umreti samo zaradi tega, ker so hoteli živeti tako, kot je dostojno človeka. Težko nam je, ko se vračamo v leto 1941, ko je okupator v svojem besu pokončal na tisoče mladih in nedolžnih življenj. Krvavi oktober v Srbiji, kjer so okupatorji v šestih dneh v Kraljevu ustrelili 6.000 rodoljubov samo zato, ker so ljubili domovino, mračen dan v Čačku, kjer je bilo ubitih 3.000 domoljubov in otrok in najstrahotnejši dnevi v Kragujevcu, ko so morali na zadnjo pot na morišče celotni razredi, ki so poslednjikrat imeli v rokah knjige in se učili vse drugo, samo o smrti ne.

To so trenutki, ob katerih človeku zastane dih, tam daleč so kraji, ki so bili v času vojne domačija pregnanih ljudi, tam so danes mogočni spomeniki, znanilci strahot, turobni, kot bi hoteli v sebi skriti vse trpljenje in žalost, to so opomniki, ki jih človeštvo ne sme nikoli pozabiti.

In ko stopamo po krajih, moramo nositi s seboj veličino tistih znanih in neznanih junakov, ki so bili ubiti, umorjeni, sežgani in ki so zaprli hrepeneče oči ob streljanju in divjanju krvoločnih gospodarjev sveta.

Povsod ste danes z nami, kajti v teh dneh spomini romajo v kraje naših dragih, v kraje, kjer je nekdaj klilo življenje, k tistim, ki so nam bili vedno tako blizu.

Toda čas svobode je tisti, ki ohranja, ki pomirja in vendar opozarja, da se kaj takega ne sme nikoli več ponoviti. Misli, ki so bile izrečene nekdaj: „to je bil najbolj krvavi čas, hkrati pa tudi najslavnejši del naše zgodovine, čas, ko se je iz ognja in pepela, iz krvi in solz rojevala naša nova domovina," povedo vse tisto, kar vam mi lahko rečemo danes, dragi tovariši, prijatelji in znanci, ki spite poslednji sen v neštetih krajih tiste zemlje, ki ste jo tako globoko ljubili. Plamene sveč in krizanteme poklanjamo vam in spominom, ki so del naše današnje stvarnosti.

Danica Zidarič

OBISK TOVARIŠA POPITA V DOMŽALAH

Predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije tovariš France Popit je s sodelavci obiskal našo občino in se na razširjeni seji komiteja občinske konference pogovarjal o sprovajanju načel zakona o združenem delu v vsakodnevno življenje in o aktivnosti članov Zveze komunistov pri teh nalogah.

Uvodne misli je podal sekretar komiteja Občinske konference ZKS Domžale tovariš Milan Narat, v katerih je orisal dosedanja prizadevanja pri samoupravni preobrazbi združenega dela in ocenil dosedanje delo pri uresničevanju določil zakona o združenem delu. Čeprav ne moremo biti povsem zadovoljni z aktivnostjo, pa lahko ugotovimo, da je bilo v nekaterih sredinah vendarle dosti narejenega za samoupravno organiziranje in za nove ekonomske odnose. Glede tega, da imamo v občini zelo različno industrijo, je tudi pristop k razreševanju problemov zelo različen. V občini imamo 7 delovnih organizacij, ki imajo skupaj 20 TOZD, nadalje je 12 TOZD, ki imajo sedež izven občine in 10 enovitih delovnih organizacij, 2 POZD in 4 delovne organizacije, ki sedaj organizirajo TOZD. Poleg tega je gospodarstvo domžalske občine povezano tudi v 8 SOZD in številnih gospodarskih samoupravnih sredinah. Glede te raznolikosti moramo poudariti, da izhajajo iz nje tudi mnoge težave pri uresničevanju dohodkovnih odnosov na vseh nivojih. Tovariš Narat se je zadržal pri nekaterih delovnih organizacijah in njihovemu organiziranju. Tako je med drugim omenil Planiko TOZD Mojca Lukovica, kjer obstojajo nerazčiščeni dohodkovni odnosi v okviru delovne organizacije in tudi ekonomski položaj TOZD ni takšen kot bi moral biti. Druga taka delovna organizacija je TOZD Oljarna Domžale, ki ima sedež v Zrenjaninu. Dejstvo je, da je ta TOZD v podrejenem in neenakopravnem položaju do drugih TOZD znotraj kombinata Servo Mihajl. Čeprav je stanje problematično, pa vendar skuša vodstvo navezati tesnejše stike z delovno organizacijo Helios, saj trenutno potekajo razgovori o oblikovanju posebne TOZD pri tej delovni organizaciji. Ena izmed večjih delovnih organizacij je tudi Lek TOZD Kemija in TOZD Droga Mengeš. Pri tej delovni organizaciji lahko zasledimo, da so pristopili k izvirni obliki urejanja delitve po delu ter stimulativnega nagrajevanja. Enako lahko ugotovimo, tudi za delovno organizacijo Slovenijales Radomlje, ki uspešno posluje z inozemstvom in kjer so uspeli doseči na podlagi samoupravnih sporazumov dobre odnose med proizvodnjo in trgovino, v združevanju sredstev za skupne naložbe in o skupnem nastopanju na tujih

Predsednik Centralnega komiteja ZKS tovariš France Popit med obiskom v Domžalah

tržiščih. V delovni organizaciji Helios, ki ima sedaj 3 TOZD je veliko razprav o tem, kako oblikovati novo samoupravno organiziranost in povezati vse razvejane dejavnosti tako, da bodo tvorili zaokroženo celoto. Velike investicije pogojujejo novo organiziranost, vendar lahko opazimo, da posamezne variante, ki so bile izdelane, ne odgovarjajo zamislim notranjega povezovanja med posameznimi TOZD in delovno skupnostjo skupnih služb. V Induplati Jarše, ki je ena največjih delovnih organizacij v naši občini, imajo organizirane 4 TOZD in tudi normativno urejanje dobro poteka. Nekatere slabosti izhajajo predvsem iz tega, da je težko sklicevati zbore delavcev in da ne morejo najti skupnih izhodišč glede povezovanja s trgovino. Trgovsko podjetje Napredek je ena izmed tistih delovnih organizacij, ki skuša sedaj oblikovati temeljne organizacije združenega dela, vendar so težave v tem, ker ima ta delovna organizacija vrsto poslovalnic na celotnem območju občine. V sklopu nerešenih vprašanj na področju dohodkovnih odnosov in samoupravne organiziranosti se pojavlja tudi Biro 71, kot delovna organizacija posebnega družbenega pomena. Dejstvo je, da v tej delovni organizaciji ni vse izoblikovano tako, kot bi moralo biti, saj prihaja do notranjih nesoglasij in do mnogih nasprotij pri tolmačenju samoupravne organiziranosti. Pri tem gre za nedorečeno stanje tako Biro 71 kot delovne organizacije in Samoupravne stanovanjske skupnosti, ki je vključena v to delovno organizacijo. Vsi dosedanji poskusi, da bi to stanje sanirali niso bili pozitivni in tako ostaja vprašanje še vedno odprto.

Glede samega dela članov Zveze komunistov v posameznih sredinah lahko ugotavljamo, da je prišlo do bistvenih premikov. Podatki nam kažejo, da je bilo leta 1973 31 osnovnih organizacij ZK, v katerih je bilo vključenih 590 članov, leta 1977 pa je oblikovanih 53 osnovnih organizacij ZK, v katerih je vključenih 1050 članov. Tudi na področju izobraževanja in usposabljanja članov ZK lahko zasledimo bistvene premike, saj je bilo samo v zadnji izobraževalni sezoni vključenih v različne oblike usposabljanja – seminarje politične šole, cikluse predavanj in predavanja – preko 4000 članov ZK. To pa brez dvoma pomeni velik napredek in pa močno podporo vsem, ki se pojavljajo sedaj v razpravah glede nove samoupravne organiziranosti in novih družbenoekonomskih odnosov v delovnih organizacijah na območju občine.

V razpravi so sodelovali: Marjan Kopitar, Viljem Držanič, Jolanda Vidali, Stane Skok, Arnuš Franc, Marjan Kaliman, Vlado Dejanovič, Jakob Černe, Franc Mušič, Marija Ivkovič, Albin Klemenc, Božidar Habič, Marta Zalogar in medobčinski sekretar tovariš Jelen.

Tovariš Marjan Kopitar je orisal stanje v nekaterih manjših delovnih organizacijah in opozoril na to, da še niso pristopili k oblikovanju samoupravnih aktov na osnovi zakona o združenem delu.

Predsednik izvršnega sveta Viljem Držanič je spregovoril o investicijski politiki na področju gospodarstva in poudaril, da vse investicije predstavljajo novo kvaliteto v domžalskem gospodarstvu in da gre predvsem za odstranjevanje stare opreme in za uvajanje sodobne tehnologije. Tudi na področju komunalnih dejavnosti je bilo veliko narejenega in uresničuje se v srednjeročnem programu začrtani razvoj. Opozoril je na to, da skupna poraba vendar zasleduje cilje, ki so bili postavljeni v resoluciji, to je, da raste za 20 % počasneje kot družbeni bruto proizvod. Poudaril je, da je na področju skupne porabe vpeljan tak sistem, ki zagotavlja skladne razgovore v delovnih organizacijah in da gre za tisto obliko svobodne menjave dela, ki vedno bolj prihaja do izraza.

Tovarišica Jolanda Vidali je v svoji razpravi nakazala, kako so v delovni organizaciji Lek zasnovali samoupravni sporazum o delitvi sredstev za osebne dohodke in kako prihajajo od kvalitativnega vrednotenja delovnih mest k kvalitetnemu opisu nalog in kako skušajo povezovati znanstveno delo s samo proizvodnjo. Dejstvo je, da delovna organizacija ne izvaža samo svojih izdelkov, ampak tudi tehnologijo, ki je izoblikovana v delovni organizaciji. Pri tem zasledujejo tak način nagrajevanja, ki bo stimulativen, enostaven, razumljiv in racionalen. Sam sistem pa bo izhajal tako iz skupine kot vsakega posameznega delavca.

Tovariš Stane Skok je razpravljal o položaju trgovine v naši občini in o povezovanju v SOZD ABC Pomurka. Dejstvo je, da življenje v tem združenju ni zaživelo in da sedaj iščejo povezavo tudi s SOZD Emona, kar bo brez dvoma vplivalo na večjo organizirano preskrbo občanov. Pri samoupravni organiziranosti pa sedaj skušajo oblikovati posamezne TOZD, tako da bodo lahko pokrivali vse potrebe na področju trgovine.

Tovarišica Marta Zalogar je spregovorila o težkem stanju v delovni organizaciji Biro 71 in o tem, da družbenopolitične organizacije niso uspele urediti odnosov, ki obstojajo v tej delovni organizaciji. Poudarila je, da bo potrebno stvari pripeljati do konca in preprečiti, da bi se nezdravi odnosi še nadalje pojavljali vsakodnevno znotraj delovnih ljudi.

Tovariš Albin Klemenc je spregovoril o povezovanju domžalskega gospodarstva s sedanjo podružnico Ljubljanske banke in poudaril, da sta srednjeročni plan razvoja občine in banke usklajena. Iz te usklajenosti pa izvirajo tudi velike naložbe, ki potekajo skoraj v vseh delovnih organizacijah na območju naše občine.

Tovariš Jakob Černe je spregovoril o dohodkovnih odnosih, ki nastajajo na področju družbenih dejavnosti in se zadržal na vprašanju nagrajevanja po delu prosvetnih kadrov v naši občini. Spregovoril je tudi o dosedanjem delu na področju usmerjenega izobraževanja in o preobrazbi šolstva, ki mora sloneti na potrebah združenega dela.

Ostali razpravljalci so se dotaknili samoupravnega organiziranja in povezovanja med združenim delom in krajevnimi skupnostmi ter o aktivnosti članov ZK v posameznih sredinah.

Sekretar medobčinskega komiteja ZKS tovariš Jelen je seznanil prisotne z ugotovitvami delovne skupine, ki se je dopoldan zadrževala v delovni organizaciji Helios. Opozoril je na to, da posamezne variante, ki jih v tej delovni organizaciji oblikujejo niso dovolj konkretne, predvsem pa, da člani ZK niso dovolj seznanjeni z vsem kar se dogaja pri samoupravnem organiziranju in dohodkovnih odnosih. Opozoril je na to, da bi morali oceniti trenutno stanje in se zavzeti za enotno akcijo.

Predsednik Centralnega komiteja ZKS tovariš France Popit je večkrat posegel v razpravo in skušal poudariti predvsem to, da je potrebno izhajati iz dohodka temeljne organizacije združenega dela in iz tega, koliko je kdo prispeval k ustvarjenem dohodku. Poudaril je, da bodo morali člani ZK enotno nastopati povsod tam, kjer se le s težavo oblikujejo novi odnosi in kjer nekateri hočejo v ozkih krogih reševati aktualna vprašanja sedanjega trenutka. Opozoril je tudi na to, da je prvenstvena naloga subjektivnih sil v tem, da se nenehno soočajo s problemi in da nikakor ne smejo biti na robu dogajanj. Če bi komunisti stali ob strani, potem se nam zna zgoditi, da bodo nekatere stvari nedorečene ali pa oblikovane tako, da ne bodo dajale dohodkovnih odnosov v združenem delu. Tudi na področju skupne porabe moramo spremeniti nekatere zadeve, saj se posamezne samoupravne interesne skupnosti obnašajo še preveč proračunsko. Zato bo potrebno doseči večjo razgibanost v bazi in to s konkretnimi programi, za katere se bo delavec odločal in za uresniče-

(Nadaljevanje na 3. strani)

SREČANJE BORCEV XII. BRIGADE

Pododbor borcev dvanajste slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade je v okviru proslav letošnjih pomembnih praznovanj organiziral srečanje borcev te brigade na Kegljišču v Domžalah. Pokrovitelj srečanja je bil izvršni svet skupščine občine, srečanja pa so se med drugim udeležili tudi predstavniki pododborov iz Ljubljane in Novega mesta, ki so prinesli s seboj tudi prapor te brigade.

Uvodno besedo je imela tovarišica Marija Avbelj-Nadja, razvoj in delo brigade pa je orisal tovariš Anton Ahčin. Zbrane borce, med katerimi je bila tudi predsednica občinske konference SZDL Marija Ivkovič, predsednik skupščine Jernej Lenič in sekretar Občinskega odbora ZZB NOV Dragica Kolenc, je v imenu pokrovitelja pozdravil Jože Pogačnik.

Dvanajsta brigada je bila ustanovljena 24. septembra 1943. leta na slavnostnem mitingu v Mokronogu. Sestavljena je bila iz dela VI. štajerske brigade Slavka Šlandra, IV. bataljona Gubčeve brigade in iz prostovoljcev ter novomobiliziranih borcev z dolenjskega in ljubljanskega območja. Prvi komandant je bil Radomir Božovič-Raco, politični komisar Lojze Žvokelj-Džiži. Brigada je imela v svojem sestavu 5 bataljonov in je štela okoli 2.500 borcev. Po zbranih podatkih je bilo v tej brigadi z domžalskega območja 86 borcev, od katerih jih je 10 padlo, 22 umrlo po osvoboditvi tako, da je sedaj živih še 54 borcev. Brigada je delovala v sestavu XV. divizije, njeno operativno območje pa je bilo najprej od Kostanjevice do Novega mesta in to na nekdanji meji med Nemčijo in Italijo.

Prve borbene akcije brigadnih enot so bile manjšega obsega in so obsegale postavljanje zased, pošiljanje patrol proti sovražnikovim postojankam, miniranje cest in železnic in drugih akcij. 11. oktobra 1943 je bil zbor brigade v bližini vasi Gaberje na Dolenjskem in po tem se je začela velika ofenziva XV. divizije proti njenim postojankam ob Savi. Brigada je dosegla velike uspehe, vendar se je morala umakniti zaradi nemške protiofenzive. V mesecu novembru je sodelovala pri napadu na Novo mesto in tudi v zimskem času se je zadrževala v okolici Novega mesta, kjer je vodila borbe predvsem ob strateško pomembni cesti Novo mesto – Kronovo. V tem času je vodstvo brigade posvečalo veliko pozornost zbliževanju med prebivalci tega območja, kjer so delovale številne belogardistične postojanke. V začetku februarja 1944 je brigada odšla na novo območje okoli Ilove gore. Tu je izvajala posamezne akcije in tudi napadala utrjene postojanke. V mnogih borbah je brigada vse do 8. maja 1945. leta sodelovala z ostalimi partizanskimi enotami in se čestokrat borila z ustaškimi postojankami na tem območju. 8. maja je brigada odšla iz Višnje gore in se priključila borcem za osvoboditev Ljubljane, kamor je skupaj z ostalimi enotami prišla 9. maja 1945.

Dvanajsta slovenska narodnoosvobodilna udarna brigada je za svoje zasluge v boju s sovražnikom dobila najvišje priznanje – udarna brigada in prejela Orden zasluge za narod I. stopnje in Orden bratstva in enotnosti I. stopnje. Iz vrst brigade so izšli tudi štirje narodni heroji: Radomir Božovič-Raco, Ilija Badovinac, Drago Jerman in Franc Krese-Čoban.

Vsi preživeli borci so ob 34-letnici ustanovitve prejeli knjigo o Dvanajsti brigadi in tudi spominski znak, na katerem so vgravirana imena borcev. Tovariško srečanje, ki je bilo v Domžalah, je pokazalo veliko iniciativnost pododbora, ki ga uspešno vodi Marija Avbelj-Nadja skupaj z nekaterimi preživelimi borci te brigade. Zanimivo je to, da borci te slavne brigade živijo v različnih krajih Jugoslavije in da ravno pododbori pomenijo povezovanje tistih tradicij, ki so bile izoblikovane v času II. svetovne vojne. Naloga vseh teh pododborov v Ljubljani, Mariboru, Celju, Novem mestu, Radovljici, Kopru in v Domžalah skupaj s Kamnikom, je v tem, da bodo vsako leto organizirali srečanje nekdanjih borcev in skušali prenašati tradicije na mlajše rodove.

Tudi tovariško srečanje v Domžalah je bilo zelo prisrčno, saj so se nekateri tovariši prvič srečali v tako velikem številu in obudili spomine na posamezne borbe, na težke in lepe trenutke partizanskega življenja.

ar

(Nadaljevanje z 2. strani)

vanje katerih bo tudi prispeval sredstva.

Na zaključku posvetovanja je bilo ponovno poudarjeno, da se morajo vse subjektivne sile aktivno vključevati v razreševanje odprtih vprašanj in da je od njih v veliki meri odvisno tudi to, da bodo dohodkovni odnosi pravilno vrednoteni in da bo izoblikovan tak sistem nagrajevanja, ki bo dejanski odraz dela vsakega delavca. Vse pobude bo obravnaval komite in jih posredoval v vednost vsem članom ZK in osnovnim organizacijam na območju občine.

ar

TOVARIŠKO SREČANJE BORCEV

Na Zasavski gori nad Trbovljami je bila velika proslava v spomin na ustanovitev Zasavskega bataljona „Lojzeta Hohkrauta", ki se je boril v II. grupi odredov. Proslave so se med številnimi borci in aktivisti litijskega okrožja udeležili tudi prvi komandant slovenskih partizanskih enot Franc Leskovšek–Luka, Franc Poglajen–Kranjc, Jože Gričar Metod in številni prvoborci ter narodna heroja Mirko Jerman in Franc Avbelj–Lojko

Mestna organizacija ZZB NOV Domžale je organizirala v soboto, 8. oktobra tovariško srečanje za svoje borce, katerega se je udeležilo več kot 250 članov in pri Jamarskem domu na Gorjuši preživelo nadvse prijeten, lep in sončen jesenski dan.

Pobuda za to tovariško srečanje je vznikla v odboru, ki ga vodi Albin Pavlin in v katerem dela tudi posebna komisija. Člani odbora so si razdelili delovne naloge, organizirali, pripravili „partizanski golaž" tako, da je ob minimalnem prispevku 20 din, prišlo na srečanje več kot polovica članov organizacije. S takšnim odzivom se verjetno ne more ravno pohvaliti vsaka organizacija.

Ko preživiš tak dan, v katerem se zvrsti toliko stvari: marsikatero srečanje po več letih, partizanska pesem ob spremljavi harmonike, pogovori s tovariši, obujeni spomini, okusno pripravljena hrana in kapljica dobrega vina, šele prav začutiš, kako so takšna srečanja potrebna, da te pripravijo za večje delo, ki je danes povsod potrebno, te iztrgajo iz betonskih sob in avtomobilske pločevine. Ob takem srečanju pa se spomniš in ponovno spomniš in ponovno zaveš, da obstojaš, ker nisi sam.

Tovariška srečanja borcev pomenijo utrjevanje skovanih vezi v vojni vihri in zato sem prepričan – mislim, da so to tudi ostali udeleženci – da bo takšnih srečanj še več in s tem tudi še več prizadevanja v vrstah borcev za naš nadaljnji razvoj.

Stane Grilj

OBVESTILO

Krajevna skupnost Domžale obvešča občane, da lahko naročijo publikacijo

"OBČANOV VODNIK"

Publikacija obsega vse potrebne podatke za delo občanov pri uresničevanju samoupravnih pravic in dolžnosti.

„Občanov vodnik" lahko naročite v pisarni Krajevne skupnosti Domžale, Kidričeva 14, v prvih dneh meseca novembra 1977.

IZVAJANJE ZAKONA O ZDRUŽENEM DELU V NAŠI OBČINI

V dneh od 5. 10. 1977 do 28. 10. 1977 so bili pri predsedniku skupščine občine Jerneju Leniču razgovori o izvajanju zakona o združenem delu. Razgovorom so prisostvovali predstavniki poslovodnih organov delovnih organizacij, predstavniki delovnih skupnosti, predstavniki krajevnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti ter člani občinske komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu.

Namen razgovorov je bil ugotoviti dejansko stanje v posameznih sredinah, izmenjava izkušenj in s tem posredna pomoč pri izvrševanju nalog.

Za predavanje prof. Viljema Nemca je vladal velik interes med tistimi, ki se neposredno ukvarjajo s pripravo osnutkov samoupravnih sporazumov na osnovi zakona o združenem delu

Navzlic temu, da smo na razgovorih (razgovori so bili organizirani kar petkrat) vsaki sredini posvetili posebno pozornost, ni namen tega članka, da bi poročali o vsaki delovni organizaciji, oziroma delovni skupnosti posebej. Namen članka je, da širšo javnost obvestimo o položaju v občini in naša želja je, da vzpodbudimo še tiste, ki so do sedaj stali ob strani, da začnejo tvorno sodelovati, seveda tam, kjer delajo oz. živijo.

Zavedati se moramo, da bodo samoupravni sporazumi in samoupravni akti urejali NAŠE medsebojne odnose, tako navznoter kot navzven. Sila nepošteno bi bilo, če bi se posamezniki vključevali v delo pri izvajanju zakona o združenem delu tik pred referendumom, ali celo na referendumu samem. Zavedajmo se naše PRAVICE IN DOLŽNOSTI, da sodelujemo in da smo obveščeni.

UGOTOVITVE

1. Začetek izvajanja nalog iz zakona o združenem delu je bil v organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih časovno različen. Logična posledica tega je, da so v nekaterih OZD in DS napravili ponekod več, ponekod manj.

2. V vseh OZD in DS imajo izvoljene komisije za izvajanje zakona o združenem delu in sprejete programe z opisanimi nalogami, roki in nosilci za izvajanje nalog.

3. V večini OZD in DS imajo opravljeno veliko nalog s področja samoupravnih družbenih odnosov (SS o združevanju dela delavcev v TOZD in DS, statuti TOZD in DS, razni pravilniki).

4. Razen v najmanjših OZD oz. POZD so v vseh ostalih sredinah največji problemi na področju dohodkovnih odnosov. Iz razprave je bilo čutiti, da so premiki na tem področju znotraj OZD, da pa je storjeno izredno malo pri odnosih navzven. Kot poseben problem so bili izpostavljeni dohodkovni odnosi med neposrednimi proizvajalci in trgovino.

5. Boljše stanje je na področju osebnih dohodkov. V večini primerov so že opravljeni katalogi opravil. Iz razgovorov je razvidno, da je veliko delavcev v neposredni proizvodnji v naši občini že nagrajenih po opravljenih opravilih (individualne in kolektivne norme), da pa moramo drugače vrednotiti delo delavcev v skupnih službah in delavcev v DS nematerialne sfere. Pri tem se moramo zavedati, da je vsako delo merljivo, ker če ni, ni družbeno potrebno delo.

6. Na področju reorganizacije samoupravne reorganiziranosti do konca leta ni pričakovati pri naših delovnih organizacijah večjih sprememb. Na tem področju so prizadevanja v Papirnici Količevo, v Heliosu, Induplati, Napredku, Emoni in Tosami. V nematerialni sferi pa na področju krajevnih skupnosti in na področju samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti.

7. Pri analiziranju stanja v posameznih OZD in DS smo prišli do končnih ugotovitev:

– v nobeni delovni sredini na področju naše občine ni bojazni, da naloge, ki izhajajo iz zakona o združenem delu in jih je potrebno opraviti do konca tega leta, ne bi bile izvršene;

– v vseh sredinah si prizadevajo, da samoupravni sporazumi in samoupravni akti, ki jih bodo sprejemali ne bi ostali novost le na papirju, temveč morajo vsebovati tudi vsebinsko nove kvalitete;

– povsod se zavedajo, da samoupravni sporazumi in akti, ki jih bodo sprejemali, niso nekaj trajnega in da jih bo potrebno dopolnjevati, v skladu z novimi dognanji, ki naj slonijo na resnično novih odnosih;

– delo občinske komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu, kot tudi delo posameznih komisij v OZD in delovnih skupnostih, ne sme prenehati z 31. 12. 1977;

– vsi se moramo zavedati, da je do konca leta še malo časa in da je edina pot za dosego postavljenih ciljev DELO.

M. M.

POMOČ V PRAVEM ČASU

Smo v času, ko v vseh sredinah beležimo veliko aktivnost pri usklajevanju in dopolnjevanju samoupravnih aktov v smislu določil zakona o združenem delu.

Korenite družbene spremembe, ki jih nakazuje zakon ne bodo nastale preko noči, temveč jih bo dokončno oblikoval prihodnji razvoj in praksa. Tega se zavedamo vsi in ravno zaradi tega se moramo izogibati formalno–pravnega pristopa k razreševanju odprtih vprašanj in vgraditi v naše delo čim več vsebine.

To pa je tudi osnovno vodilo Kluba samoupravljalcev, ki se je preko komisij vključil v prizadevanja najti najboljše rešitve ob pomoči strokovnih sodelavcev.

Drugo, kar je pomembno, pa so predavanja in razgovori s priznanimi strokovnjaki. Takšno je bilo tudi prvo predavanje profesorja Viljema Nemca, svetovalca predsedstva Gospodarske zbornice Slovenije, ki je v svojem predavanju obrazložil nekatere poglede pri razreševanju dohodkovnih odnosov in opisal metode vrednotenja delovnega prispevka delavcev in stimulativnega dela osebnih dohodkov. Iz njegovega izvajanja lahko povzamemo nekatere obrazložitve, ki so zelo preproste in življenjske in ki bodo lahko upo-

Profesor Viljem Nemec med predavanjem

rabljive pri ocenjevanju oziroma opisu dela in delovnih nalog.

Res je, da na tem predavanju nismo dobili recepta, kako v bodoče delati, dobili pa smo odgovore na mnoga vprašanja, ki jih srečujemo pri našem vsakdanjem delu.

In tudi v prihodnje bomo skušali pritegniti strokovnjake s posameznih področij, saj bo takšna oblika dela postala ena izmed metod na širokem področju dela Kluba samoupravljalcev v naši občini.

M. Z.

Vse mlade, ki mislijo ali pa so že sklenili zakonsko zvezo in stopili na skupno življenjsko pot, vabimo na razgovore in predavanja

VAJINO SKUPNO ŽIVLJENJE

na katerih vam bodo priznani psihologi, sociologi, pravniki in zdravniki posredovali v obliki predavanj in razgovorov spoznanja o družinskem življenju, medsebojnih odnosih in vam skušali dati praktične napotke, kako v posameznih trenutkih odločati, da bo družinsko življenje srečno in zadovoljno.

KAJ ŽELIMO?

- usmerjati mlade na skupni življenjski poti;
- odgovarjati na odprta vprašanja ljubezni in razumevanja;
- pojasnjevati, kako odstranjevati začetna nesoglasja;
- svetovati, kako moramo živeti v družbi;
- razpravljati o sebi in o drugih, s katerimi živimo.

Strokovnjaki so pripravljeni predavati in se razgovarjati, zato pričakujemo, da se boste prijavili pismeno ali telefonično na naslov: DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE, Kolodvorska 6, telefon 72-082, kjer dobite tudi vse potrebne informacije.

Ko bomo na osnovi vaših prijav oblikovali posamezne skupine, vas bomo obvestili o času razgovorov oziroma predavanj.

Izkoristite možnost, ki jo vam nudimo za srečno družinsko življenje!

PRIZADEVNI VAŠČANI V KS RAFOLČE

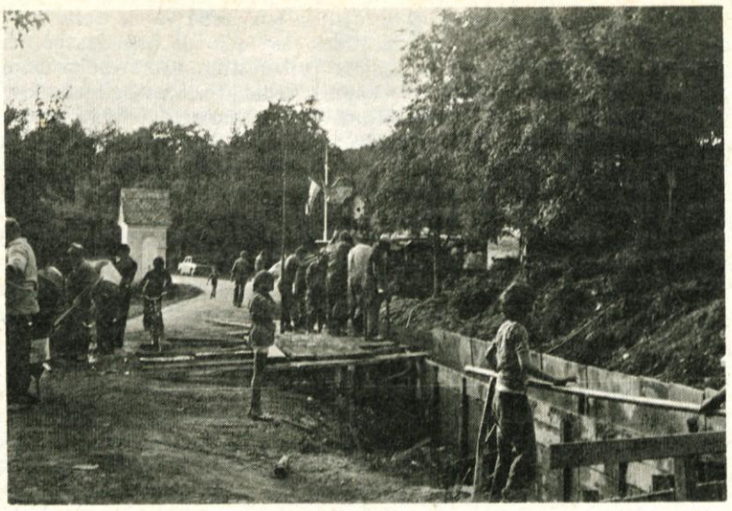

Krajani Rafolč in okoliških vasi so postali „pravi zidarji" pri urejanju trase za novo cesto

Krajevna skupnost RAFOLČE spada med manjše in manj razvite KS v naši občini. Toda to ne pomeni, da občani stojijo ob strani in da pričakujejo pomoč le od drugod. Veliko truda so vložili v to, da bi se tudi pri njih marsikaj spremenilo. Toda vse dosedanje akcije so malenkostne proti zadnji, to je gradnji ceste, ki bo povezala njihove domove z sodobnimi cestami.

Februarja so se odločili, da izvedejo referendum, na katerem bi se odločili za zbiranje sredstev za gradnjo ceste. Glasovanje je uspelo, saj se je kar 97 % občanov izreklo za zbiranje sredstev. Tako bodo pet let zbirali sredstva, in sicer po naslednjem ključu:

– na zaposlenega 1.000 din (trije obroki v letošnjem letu);
– na motorno vozilo 1.000 din (avto, traktor);
– na gospodinjstvo 1.000 din;
– na upokojenca 500 din;
– čisti kmetje pa enak znesek kot gospodinjstva.

Tako bi s samoprispevkom zbrali okoli 26 milijonov S din in ta denar je tudi skoraj že v celoti zbran, saj je bil namenjen I. etapi izgradnje ceste.

Zavestna odločitev, da zgradijo cesto je združila vse prebivalce in vsakdo v Rafolčah danes ve, da bo prostovoljnega dela na gospodinjstvo in do sedaj se lahko pohvalijo, da so opravili že nad 4.800 ur. Zavedajo pa se, da bo potrebno še preko 1.000 ur dela, da bo cesta zgrajena tako, kot so si zamislili.

To pa pomeni, da je zavest združila skoraj vse in da so delovne akcije v resnici bile spontane in so obsegale vse mogoče oblike dela: izkop preko 3.000 kub. m zemlje, dovoz preko 2.000 kub. m gramoza za ureditev spodnjega sloja cestišča in še dodatnih 4.000 kub. m za gradnjo propustov, mostu in ostalih del na trasi.

Odbor, ki je vodil gradnjo, je skušal vse delo organizirati tako, da bi bili stroški čim manjši. To mu je ob pomoči občanov tudi uspelo, saj so najemali kamione in delovne stroje, z lastnimi prevoznimi sredstvi odvažali zemljo in dovažali gramoz, bili zidarji, ki so sami prispevali potrebam pomožen material za gradnjo. Tako kot je s svojim buldožerjem neumorno pomagal Feliks Grčar iz vasi Dupeljne, tako je nadzorni ing., Slavomir Pavlović ob vsaki uri našel čas, da je prihajal med delovne občane.

Pri tem pa velja poudariti tudi veliko pomoč s strani Komunalnega podjetja Domžale, ki je dalo na razpolago kamione za dovoz gramoza in Komunalno podjetje

Asfaltni trak pomeni veliko zmago prizadevnih krajanov in vez, ki bo združevalo vse pri nadaljnjem delu

cesta dolga 1750 m, da bo njena širina od 4–4,5 m, da bodo prestavljene struge potokov, zgrajeni oporni zidovi v dolžini nad 80 m, opravljene drenaže v dolžini 170 m za položitev cevi, zgrajen nov most in 9 propustov, položene okoli 40 m kanalizacije in postavljenih več drugih opornih zidov. To pa pomeni veliko dela in tudi organizacije, posebno še, če so se občani odločili, da to zgradijo še v letošnjem letu.

Ne samo samoprispevek, ampak tudi prostovoljno delo je bilo velikega pomena. Občani so se obvezali, da bodo opravili okoli 70 ur

Vrhnika, ki je nudilo nekatere stroje za planiranje terena. Poleg tega pa je krajanom priskočilo na pomoč tudi Cestno podjetje – sektor Domžale, ki je ravno tako dalo svoje stroje. Asfaltiranje je opravilo Cestno podjetje Ljubljana, katerega je uspelo odboru pritegniti še v tem jesenskem času, da ne bi trasa ostala izpostavljena vremenskim neprilikam v zimskem času.

In kako so bila zagotovljena sredstva, smo vprašali enega izmed članov odbora Viktorja Serša?

Mimo sredstev, ki so bila zagotovljena s samoprispevkom v že navedenem znesku 26 milijonov S din, so bila angažirana še naslednja sredstva:

– prihranjena sredstva KS za redno dejavnost v višini 16 milijonov S din;
– solidarna sredstva iz sklada za manj razvite KS v višini 21 milijonov S din;
– kredit Ljubljanske banke – podružnice Domžale Komunalnemu podjetju Domžale v višini 20 milijonov S din;
– iz intervencijskega sklada Komunalne skupnosti 5 milijonov S din,
– kredit Komunalne skupnosti izvajalcu v višini 55 milijonov S din.

Tako je bilo do sedaj porabljenih za 1750 m ceste skupaj okoli 143 milijonov din, kar je brez dvoma ena izmed najcenejših investicij v naši občini. Vzrok temu, pa je prostovoljno delo občanov in tudi spoznanje, da morajo zgraditi takšno cesto, ki bo tudi v bodoče omogočala promet proti Rovam in Radomljam in s tem boljše zveze delavcem, ki delajo v delovnih organizacijah v zapadnem predelu občine.

Vendar s tem delo prizadevnih in samoiniciativnih občanov KS Rafolče še nikakor ni zaključeno. V drugi fazi bodo skušali urediti tudi desni odcep ceste skozi vas, v tretji pa povezati še Vrhovlje, Dupeljne in Stražo. Finančne konstrukcije so že v pripravi in tudi volja občanov ni nič manjša, kot je bila do sedaj pri vseh opravljenih delih.

Za opravljena dela lahko rečemo, da so odraz solidarnosti in zavestne odločitve krajanov, da bodo sami skušali rešiti vprašanje ceste ob pomoči družbene skupnosti. Njihovo delo je brez dvoma lahko za vzgled, kako je mogoče hitro in poceni zgraditi tudi zahtevnejše objekte, če je prisotna dobra volja in skoraj stoodstotna prisotnost občanov.

Pri vsem tem pa niso pozabili tudi na druge naloge v KS, katere pa zaradi izoblikovane kolektivnosti ne bo težko uresničiti, saj jih je cesta združila in tudi v bodoče ne mislijo samo čakati, ampak reševati tudi druga vprašanja, ki pomenijo bogatejši jutrišnji dan. Tega pa bodo Rafolčani zanesljivo tudi s svojim delom ob pomoči družbe dosegli.

Krajan

ČRNA KRONIKA

Če smo zadnjič objavili podatke za prvo polletje o otrocih, ki so bili soudeleženi v prometnih nesrečah, potem so podatki za devet mesecev še bolj zaskrbljujoči. Čeprav v naši občini ne beležimo nesreč s smrtnim izidom, je vendar bilo v prometnih nesrečah soudeleženih kar 12 otrok. V teh nesrečah so bili 4 težje poškodovani, ostali pa lažje. Med povzročitelji nesreč zasledimo 3 pešce, enega kolesarja, drugi pa so bili v motornih vozilih. Glede na starost je bilo 6 predšolskih in 6 šolskih otrok. Sedem nesreč se je zgodilo v naselju, 5 pa izven naselja. Glede kraja nezgode lahko razberemo naslednje: 2 na poti v šolo ali domov, 4 pri igri, 2 v spremstvu staršev in ostale v avtomobilu. Pri vzrokih je najpogostejši primer nenadnega prihoda na cesto – 5 udeležencev, ostale nesreče pa izvirajo iz drugih vzrokov: prehitevanje, nepravilno ravnanje v križišču, spreminjanje smeri vožnje.

Pri vseh navedenih številkah se moramo brez dvoma zamisliti, saj kažejo na to, da so nesreče v stalnem porastu. Kljub temu, da delamo na vseh šolah po vprašanju prometne varnosti, pa bo v bodoče potrebno še več pozornosti, predvsem pa varnostne kulture, kajti le tako bo mogoče zmanjšati število nesreč. Poleg tega se moramo zavedati, da prehajamo v jesensko–zimski čas, ko bodo razmere na naših cestah še bolj neugodne in bo možnost nesreč vedno večja. Od našega skupnega prizadevanja bo odvisno življenje naših otrok, s tem pa tudi sreča v naših domovih.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

SLIKARSKI EKSTEMPORE V DOMŽALAH

V soboto 1. in v nedeljo 2. oktobra 1977 so likovniki iz vse Slovenije na I. slikarskem ekstemporu, v organizaciji Likovnega društva Petra Lobode ter Zveze kulturnih organizacij Domžale in pod pokroviteljstvom Kulturne skupnosti Domžale, upodabljali motive na območju domžalske občine.

Čeprav je bil dan pred srečanjem izredno sončen, sta pa bila dneva ekstempora izredno mrzla in še dež je ponagajal tako, da se je to mrzlo jesensko vreme kazalo tudi na razstavljenih delih, ki so bila ob koncu ekstempora razstavljena v preddverju Komunalnega centra v Domžalah.

Slikarji so se v soboto pred pričetkom slikanja zbrali v Glasbeni šoli Domžale, kjer so dobili potrebne napotke. Prizadevni člani Fotokino kluba Mavrica Radomlje so udeležencem prikazali film „Slamnikarstvo pod Kamniškimi planinami", iz katerega so gostje spoznali Domžale in bližnjo okolico in se seznanili s tem da se imajo Domžale in bližnja okolica za svoj razvoj zahvaliti prav slamnikarstvu, ki je dalo osnovo tudi razvoju industrije na tem območju. Nato so domači likovniki spremljali goste in jim pokazali mesta, kjer bi lahko najbolje upodobili lepote domžalske občine. Zanimivo je dejstvo, da je največ likovnikov odšlo prav v Moravško dolino, zato je bilo prav s tega območja največ razstavljenih del. Slike je bilo treba oddati v nedeljo do 16. ure, nakar je dela ocenila in izbrala strokovna komisija v sestavi dr. Cene Avguštin, prof. Milan Butina in prof. Aladar Zahariaš.

Na otvoritvi razstave se je zbralo veliko ljubiteljev likovne umetnosti. Kulturni program so pripravili učenci in profesorji Glasbene šole Domžale in to Saša Rebula – flavta, ki ga je na klavirju spremljala prof. Milka Živulović, Martina Belšak – klavir ter Stobljanski oktet, ki je že nastopil na slikarskem ekstemporu v Kamniku letos poleti. Predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. MIROSLAV STIPLOVŠEK je imel ob tej priliki sledeč nagovor:

„Z zadovoljstvom ugotavljam, da se je v domžalski občini likovna dejavnost v zadnjih letih zelo razmahnila in da je postala ena temeljnih sestavin celotnega kulturnega življenja. Prelomnica je bila ustanovitev likovne skupine v začetku 1973 na pobudo Kulturne skupnosti in ZKO Domžale, ki sta ji dala predvsem nalogo, da združi v svojih vrstah vse likovne ustvarjalce, da skrbi za razširitev in popestritev likovne dejavnosti, da sodeluje pri organizaciji razstav v vseh večjih krajih domžalske občine in da prireja razstave svojih članov tudi drugod ter s tem manifestira naša prizadevanja in skrb za razvoj likovne kulture.

Ko ocenjujemo rezultate nekajletnega organiziranega delovanja domžalskih likovnikov moremo ugotoviti, da je v marsičem preseglo naša pričakovanja. Tako je pestra aktivnost likovne skupine in povečanje števila njenih članov na okrog 30 iz domžalske in kamniške občine terjalo njeno preoblikovanje v samostojno društvo, ki je bilo ustanovljeno prav na današnji dan pred tremi leti. Društvo se je poimenovalo po najznamenitejšem domžalskem likovnem ustvarjalcu, po Meštrovičevemu učencu, akademskemu kiparju Petru Lobodi. Člani skupine oziroma društva so ves čas pod vodstvom mentorja akademskega slikarja Danijela Fuggerja načrtno in prizadevno poglabljali svoje likovno znanje, bogatili pa so ga tudi z obiski razstav pomembnih slovenskih likovnikov in s predavanji znanih umetnostnih zgodovinarjev.Prav tako pa se je vključilo v Združenje likovnih skupin ZKO Slovenije in prizadevnemu predsedniku domžalskega društva ing. Adolfu Penu so zaupali tudi odgovorno funkcijo tajnika republiškega združenja. Najvidnejši izraz in rezultat delovanja in uspehov društva so redne letne skupinske razstave. Društvo je organiziralo že tudi precej razstav po Sloveniji ter je tako našlo uspešno pot iz lokalnih okvirjev in se povezalo ter uveljavilo v slovenskem okviru. Dokaz temu je tudi dejstvo, da so bila letos odbrana za letno razstavo likovnih skupin ZKO Slovenije dela sedmih likovnikov domžalskega društva, nekaj domžalskih likovnikov pa se je udeležilo tudi slikarskih kolonij.

Društvo pa išče nenehno tudi nove oblike aktivnosti. Že v kratkem namerava organizirati prve samostojne razstave posameznih svojih članov, ki že dolga leta kakovostno ustvarjajo. Takšen poskus pa pomeni tudi slikarski ekstempore, ki s svojim načinom dela utira pot likovnega ustvarjanja v sedanjost in današnji hitri tempo življenja. Pobudnika zanj sta bila Kulturna skupnost in Občinski svet ZKO, prizadevni organizator pa Likovno društvo. Tega delovnega srečanja se je udeležilo okrog 25 amaterskih in profesionalnih slikarjev. Njegova tematika je bila posvečena motivom iz domžalske občine. V imenu pokrovitelja iskreno pozdravljam vse udeležence slikarskega ekstempora v Domžalah in se jim zahvaljujem za sodelovanje."

Dela je ocenil član žirije dr. CENE AVGUŠTIN, ki je tudi predsednik Združenja likovnih skupin Slovenije, z besedami: „Extempore v Domžalah pomeni po podobnih prireditvah v Kamniku in v zadnjem času tudi v Krškem, da ne omenimo že tradicionalne piranske prireditve, zanimiv poskus privabiti tudi slikarje samorastnike k skupinskemu nastopu.

Tako kot so različni kraji, od koder so prišli udeleženci, tako so različni tudi pristopi k slikarski tvarini. Prav zanimivo je opazovati, na kako različne načine se n.pr. spoprijemajo udeleženci z enim in istim motivom.

Na razstavi, organizirani ob zaključku ekstemporalne prireditve, sodelujeta tudi dva poklicna akademska slikarja domačina Mario Petrić in Danilo Fugger. MARIO PETRIĆ se nam predstavlja s povsem novo stopnjo v svojem slikarskem razvoju, ki ni bila prikazana niti na nedavni slikarjevi samostojni razstavi v Kranju. Petrićeva krajina je očiščena vseh nepotrebnih atributov in spremenjena v pisano preprogo, ki jo sestavljajo čiste barvne intenzivne ploskve.

DANILO FUGGER si je svojemu krajinskemu motivu dodal rahel razpoloženjski pridih v stilu romantičnega slikarstva, ki pa ne deluje historizajoče, temveč obogaten s sodobnim prijemom, privlačno in sveže. MILAN MERJAR nas je presenetil s povsem novim koloritom, ki prinaša v slikarjev akvarelni opus nov element, na katerem bo slikar lahko gradil tudi naprej.

Kmečka domačija LOJZKE KOVAČ je primer lepo komponirane in skrbne risbe.

TONE RAVNIKAR je v risbi že izoblikoval svoj stil, ki deluje brez akvarelne polnitve še bolj zračno in čvrsto.

KARLO KUHAR je vnesel v svoje delo detajl, ki ga skrbno obdeluje ne samo v oblikovnem, temveč tudi v vsebinskem pogledu.

Krajina MAZNIKA MARJANA se nam zdi, kot da je ogrnjena v megleno zaveso v stilu impresionističnih pejsažev.

UROŠA ŽITNIKA poznamo pobliže že z republiške razstave. V stilu, toda ne v koloritu, ki so ga pogojevale drugačne atmosferske prilike, sledi svojim prejšnjim dosežkom.

TOMAŽ ŽELEZNIK je v svojem likovnem izrazu že zrel, oblikovan slikar. Njegovi arhitekturni pejsaži ne izdajajo samo slikarja, temveč tudi arhitekta.

ADOLF PEN je v nekaj letih zgradil svoj pogled na oblikovanje krajine, za katero je značilna urejena kompozicijska zgradba in privlačen kolorit.

VOJSKA SREČO je šele na začetku svoje slikarske poti in podobno tudi BRANE RIHTAR. Vsekakor bi bilo prav, da bi oba svoje bodoče slikarske poskuse povezala tudi z risbo, ki je tudi sicer na razstavi bolj skromno zastopana.

REBULA IDA zna opazovati slikarski motiv in ga pravilno dojeti v njegovem optičnem izrazu.

MIRO KRANJC iz Sežane je izšel iz risbe, kar se mu pozna tudi v obeh oljnih delih, s katerimi se predstavlja na razstavi. Podobno je tudi z BOGDANOM POTNIKOM. Njegova na razstavi prikazana krajinska dela so bolj blizu kolorirani risbi, ki jo vzorno obvladuje, kot čistemu slikarstvu.

Tipičen kolorist je STANE PETROVIČ, ki se s pravim slikarskim zanosom zna okleniti izbranega motiva.

Vrbe DRAGA BUKOVCA se nam v slikarskem pogledu zdijo bolj dognane, kot njegova krajina z drevesom.

JANEZ AMBROŽIČ se nam je tako v barvi, kot v izbiri motiva predstavil na malo drugačen način, kot smo ga sicer vajeni z njegovih dosedanjih razstav.

Razstavo zaključuje FRANC RIFL z nekoliko romantiziranо, v rahlo meglo odeto krajino. Z njegovim delom je obenem sklenjen krog kontinuirano prikazanih dosežkov likovnega, moramo reči uspelega „Domžalskega ekstempora".

Razstavo, ki je bila odprta do 8. oktobra si je ogledalo veliko število ljubiteljev likovne umetnosti, predvsem mladine. In ena izmed misli, ki jo je v knjigo vtisov vpisal eden izmed obiskovalcev:

„Dragi slikarji domžalski. Vaše slike vedno rad gledam. Da, vaše slike. Tokrat rajši, kot kdaj prej. Všeč mi je vaša oblika in način slikanja in seveda razstave.

Kdo je boljši in manj uspešen, ne razmišljam in ne razpravljam. Predvsem je simpatična prizadevnost vsakega posameznika in tudi ustvarjalnosti in poguma ne manjka.

Ostanite zvesti sami sebi in vaši skupnosti – slikarski seveda. Pa še se pojavite. Pa ne samo tu, z razstavami. Pogrešam vaše aktivnosti v naših uradih, v parkih, lokalih in še marsikje. Lepšajte naše življenje!"

Lepi napotki, ki se jih bomo skušali v bodoče pridržavati in kaj lepa pohvala za naše delo. Zato sem te misli prav namerno dodal koncu sestavka.

Tone Ravnikar

Z otvoritve slikarske razstave v Domžalah

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu "MELODIJA" Tovarna glasbil in učil MENGEŠ

o b j a v l j a

naslednja prosta delovna mesta:

STROJNI TEHNIK – konstruktor orodja
KV MIZAR
PK MIZAR
4 DELAVKE – za delo v proizvodnji glasbenih instrumentov.

Podjetje ne nudi stanovanj!

OGLAS

Za toplo sobo in hrano grem pomagat v gospodinjstvu ali pazit na otroka v dopoldanskem času. Oglasite se pri Marti Kalčič, vsak dan od 16. ure dalje v Zdravstvenem domu Domžale.

OGLAS

MONTIRAM TV ANTENE, Sašo PAVLIČ, Dragarjeva 6, Domžale–Rodica. Telefon: 72-850

OGLAS

UGODNO PRODAM uvožen barvni televizor Telefunken. Turšič, Prešernova 50, Domžale.

GLEDALIŠČE V DOMŽALAH LED JE PREBIT

Domžalski gledališčniki so končno shodili. Storjen je šele prvi korak, toda pogumen. V duhu imamo: zrno do zrna . . . in kamen na kamen palača, saj je morala po prvem srečanju zelo dobra. Najprej je bil samo eden, zdaj nas je več in kmalu nas bo še več. Nekdo je rekel, da smo se že na prvem sestanku v pol ure več zmenili, kot vsi slovenski gledališki vrhovi v Mariboru na televizijskem izzivu kulturi v treh urah.

Izrečene so bile zanimive in optimistične misli. Iniciativni odbor bo proučil situacijo in pripravil osnutek programa novorojene gledališke dejavnosti v Domžalah, o katerem se bomo pogovarjali na drugem sestanku v torek, 15. novembra ob 18. uri v preddverju Komunalnega centra.

Začeli smo najbolj „vroči", mladi in starejši. K nadaljevanju vabimo vse, ne glede na „temperaturo". Le srce mora biti gledališko.

Pridite, toplo vas vabimo!

Iniciativni odbor

OGLAS

Kakršnikoli delo v popoldanskem času iščeta zakonca. Žena je kvalificirana šivilja. Ponudbe pod „vestno". Naslov v uredništvu glasila.

vam v svoji POSLOVALNICI V DOMŽALAH, Antona Skoka 20 a, tel. 72-397, nudi ves gradbeni material, ki ga potrebujete pri gradnji hiše:

- betonsko železo, cement, izolacijske materiale, apno, opeko, razno kritino in drugo
- okna, vrata, ladijski pod – opaže, parket
- keramične ploščice in sanitarno keramiko
- peči za centralne kurjave, radiatorje

DELOVNI ČAS od
15. 11. 1977 – 31. 3. 1978
od 7 - 18 ure
sobota od 7. - 14 ure

TELEFON: 72-397

SLOVENIJALES